

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.49.2017.DP

Warszawa, 20 grudnia 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/92/2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa stolika turystycznego AGAT, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. stolika turystycznego AGAT, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 2 500 (słownie: dwa tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa;

- 3) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 123 zł (słownie: sto dwadzieścia trzy złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez(...).

Uzasadnienie

Pismem z 21 czerwca 2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący stolika turystycznego AGAT (dalej jako „stolik”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu.

Stolik turystyczny AGAT jest przeznaczony do użytkowania na zewnątrz domu/na kempingu. Składa się z kwadratowego, plastikowego blatu o wymiarach 65 cm x 65 cm oraz z podstawy – metalowego stelaża krzyżakowego z wyprofilowanych stalowych rurek. Stolik na środku blatu posiada okrągły otwór na parasol, zatykany zaślepką. Stelaż jest mocowany do blatu stołu od spodu, gdzie znajdują się cztery otwory – zaczepy, w które wciska się metalowe rurki stelaża. Na końcu nóżek znajdują się plastikowe stopki – zaślepki, służące zabezpieczeniu powierzchni, na której stoi stolik. W toku kontroli stwierdzono, że stolik jest oferowany bez opakowania, bezpośrednio na produkcie znajduje się etykieta zawierająca m.in. dane przedsiębiorcy odpowiedzialnego za wprowadzenie produktu na rynek: „*Wyprodukowano w Polsce przez:/ Made in Poland by: OLER (...)*”, oznaczenie produktu: „*STOLIK TURYSTYCZNY „AGAT”- GRANATOWY*”, kod kreskowy – „*5907795804842*” oraz wymiary: 65cmx65cm.

W trakcie kontroli nr DS.ŻN.8361.176.2017.MP.SK, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (Delegatura w Słupsku) poddali stolik ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 581-1:2017-04 *Meble do użytkowania na zewnątrz. Meble do siedzenia i stoły użytkowane*

na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych. Część 1. Ogólne wymagania bezpieczeństwa (dalej jako „norma PN-EN 581-1:2017-04”), z uwzględnieniem oczekiwań konsumentów odnośnie bezpieczeństwa produktu.

W wyniku badań organoleptycznych stolika inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że produkt może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na brak stabilności, gdyż przy naciśnięciu na krawędź blatu stołu następuje podniesienie się blatu i podstawy stolika. Ponadto, produkt jest niezabezpieczony przed przypadkowym niezamierzonym złożeniem, gdyż naciśnięcie na róg stołu skutkowało podniesieniem się przeciwległej części blatu, samoistnym złożeniem się stolika i odłączeniem się nóg stelaża od blatu. Jest to wynikiem tego, że otwory – zaczepy znajdujące się na spodzie blatu, służące do zamocowania nóg, są zbyt płytkie, a stół nie posiada żadnego innego zabezpieczenia przed przypadkowym złożeniem lub odłączeniem stelaża od blatu, więc przy użyciu niewielkiej siły nacisku następuje wypięcie i wyskoczenie rurek z otworów. Ponadto, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili brak dołączenia do produktu ostrzeżenia mającego znaczenie dla bezpieczeństwa użytkowników, tj. informacji, że stół nie służy za podporę parasola i w przypadku użycia parasola, do jego podtrzymania należy użyć osobnej podstawy, bo stół z uwagi na bardzo lekką konstrukcję może się przewrócić.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 5-6 czerwca 2017 r. - k. 30-38 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 30 czerwca 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa stolika turystycznego AGAT. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie stolikami, przekazania informacji na temat ilości produktów wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby stolików posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym, okresu, w którym produkty były wprowadzane na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę

postępowania do przekazania ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez stolik, w tym wydruków maili, potwierdzeń nadania pism lub wyciągu z książki pocztowej, potwierdzających poinformowanie dystrybutorów stolika o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt i o konieczności wstrzymania jego sprzedaży oraz oświadczeń o nieposiadaniu stolika przez dystrybutorów lub faktur korygujących potwierdzających zwrot egzemplarzy tego produktu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 30 czerwca 2017 r. - k. 5-9 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 sierpnia 2017 r. strona postępowania zakwestionowała ocenę bezpieczeństwa stolika dokonaną przez inspektorów Inspekcji Handlowej twierdząc, że inspektorzy testowali bezpieczeństwo produktu przy użyciu metod niewskazanych w normie, a opis prawdopodobnych zagrożeń związanych z używaniem stolika nie uwzględnia zwykłych i dających się w uzasadniony sposób przewidzieć warunków jego używania oraz cech produktu, który jako mebel kempingowy musi spełniać wymagania inne niż te, które przewidziano dla mebli mieszkaniowych. Zdaniem strony postępowania argumenty inspektorów są nieprecyzyjne, gdyż nie wskazali, jaki nacisk doprowadził do utraty stabilności stolika, a także wypięcia i wyskoczenia rurek z otworów, nie podali precyzyjnych definicji pojęć „*róg stołu*” oraz „*krawędź stołu*” oraz nie wskazali, na czym polega „*zbyttnia płytkość*” otworów służących do mocowania nóg. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że wszystkie sprzedawane przez nią stoliki są szczelnie zapakowane w folię termokurczliwą, a do każdego produktu dołączana jest etykieta wraz z instrukcją użytkowania, z której wynika, że stół nie ma na celu wsparcia parasola, który nie powinien być samodzielnie umieszczany w otworze, ale strona nie ma możliwości wymuszenia na dystrybutorach, aby nie usuwali folii oraz dołączonych etykiet i instrukcji. Jednocześnie strona postępowania wskazała, że przed Prezesem UOKiK toczyło się wcześniej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa stołu turystycznego AGAT, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę (...), zakończone decyzją nr 43/2006 z dnia 23 marca 2006 r., w której Prezes UOKiK uznał, że produkt jest bezpieczny i umorzył postępowanie administracyjne. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że produkt był atestowany w listopadzie 2005 r. na podstawie wymagań normy PN-EN-581-3:2001, a bezpieczeństwo produktu zostało dodatkowo potwierdzone przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu w toku uprzednio toczącego się postępowania przed Prezesem UOKiK. Ponadto, strona postępowania poddała oględzinom i badaniom laboratoryjnym w swoim laboratorium

stoliki z własnej ekspozycji, a wyniki testów nie potwierdziły wypinania się nóżek ani wywracania się stolika. Strona postępowania poinformowała o wysłaniu stolika do Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu celem przeprowadzenia badań laboratoryjnych w oparciu o wymagania norm PN-EN 581-1:2008 i PN-EN 581-3:2017, na dowód czego przekazała pismo z 28 lipca 2017 r. do Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu oraz kopię instrukcji obsługi i montażu produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 4 sierpnia 2017 r. wraz z załącznikami - k. 10-18 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 sierpnia 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że postępowanie zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr 43/2006 z 23 marca 2006 r. dotyczyło ogólnego bezpieczeństwa stołu turystycznego AGAT, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę (...), wskazanego na etykiecie dołączonej do stołu turystycznego AGAT jako producent, podczas gdy niniejsze postępowanie dotyczy stolika turystycznego AGAT wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „Oler” sp. z o. o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu, wskazanego jako producent na etykiecie załączonej do stolika turystycznego AGAT. Prezes UOKiK wyjaśnił, że zgodnie z art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. W związku z powyższym, nie ma podstaw do przyjęcia, że stół turystyczny AGAT, którego dotyczyła decyzja Prezesa UOKiK nr 43/2006, to ten sam produkt, co stolik turystyczny AGAT, którego dotyczy niniejsze postępowanie, mając na względzie fakt, że każdy z tych produktów został wprowadzony na rynek przez innego producenta. Ponadto, w toku poprzedniego postępowania bezpieczeństwo stołu turystycznego AGAT oceniane było w oparciu o wymagania w zakresie stateczności i wytrzymałości określone w nieobowiązującej normie PN-EN 581-3:2001, która została zastąpiona przez normę PN-EN 581-3:2009, którą z kolei zastąpiła obecnie obowiązująca norma PN-EN 581-3:2017-03. Jednocześnie organ nadzoru wskazał, że treść przekazanej kserokopii instrukcji obsługi i montażu nie wskazuje, aby przedmiotowa instrukcja dotyczyła stolika turystycznego AGAT, w związku z czym nie może stanowić dowodu na okoliczność, że do stolika jest dołączane ostrzeżenie, że stół nie służy za podporę parasola i w przypadku użycia parasola, do jego podtrzymania należy użyć osobnej podstawy. Ponadto, wobec nieudzielenia przez stronę

postępowania informacji zawnioskowanych w piśmie z 30 czerwca 2017 r., Prezes UOKiK ponownie poprosił o ich przekazanie. Organ nadzoru wskazał, że na potrzeby toczącego się postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu, decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, a strona postępowania może wystąpić z wnioskiem o poddanie badaniom próbki rozjemczej tego produktu. Jednocześnie, organ nadzoru przekazał stronie postępowania kopie zdjęć stolika turystycznego AGAT sporządzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli, na których widoczne są przedmiotowe zaczepy i nóżki.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 sierpnia 2017 r. - k. 53-55 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 września 2017 r. strona postępowania oświadczyła, że oznaczenie „13/14” znajdujące się na zakwestionowanych stolikach, świadczy o tym, że były one produkowane w 2013 r., na potrzeby sezonu handlowego 2014 r., a zatem przed wejściem w życie normy PN-EN 581-3:2017-03 i norma ta nie może mieć do nich zastosowania. Strona postępowania oświadczyła również, że postępowanie zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr 43/2006 i obecne postępowanie dotyczą tego samego produktu, gdyż pomimo zmiany podmiotu produkującego i wprowadzającego produkt na rynek, fizycznie jest to ten sam produkt, który został uznany za bezpieczny przez Prezesa UOKiK. Strona postępowania oświadczyła, że instrukcja przekazana wraz z pismem z 4 sierpnia 2017 r. była dołączana do każdego stolika wprowadzanego na rynek, a ponadto informacja na temat konieczności zastosowania podstawy do parasola znajduje się na stronie internetowej (...). Jednocześnie, strona postępowania poinformowała, że podjęła decyzję o zaprzestaniu produkcji stolika i niewprowadzaniu go na rynek do chwili zmiany jego konstrukcji pod kątem zgodności z nową normą i wniosła o umorzenie postępowania. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że kontrola bezpieczeństwa stolika przeprowadzona była w sposób błędny, gdyż na otrzymanych zdjęciach widać, że nóżki zostały nieprawidłowo zamontowane do stolika – zaczepy nóżek nie znajdują się symetrycznie w tej samej odległości od początków łuków wygięcia rurki o kąt 90 stopni, co powoduje zwiększoną tendencję do wypinania się pod wpływem nacisku na brzegi blatu, a ponadto zaczepy i rurki noszą ślady nadmiernego zużycia. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że jest podmiotem odpowiedzialnym za produkcję i wprowadzenie stolika na rynek, a (...) od wielu lat pełni funkcję wyłącznego dystrybutora tych produktów na rynku polskim. Stoliki Agat są produkowane od 2002 r., a obecnie strona postępowania nie posiada

stolików na stanie magazynowym. Strona oświadczyła, że w 2017 r. otrzymała dziewięć reklamacji dotyczących stolików, z czego sześć dotyczyło uszkodzeń mechanicznych podczas transportu lub użytkowania, zaś trzy - wad fabrycznych. Strona postępowania poinformowała, że uważa stół za produkt bezpieczny, a badanie próbki rozjemczej jest zbędne. Jednocześnie przekazała wydruk ze strony internetowej (...), zawierający informację: *„Stolik AGAT na środku blatu posiada otwór na parasol oraz składane nóżki, które na czas transportu czy zimowego przechowywania można złożyć i umieścić pod blatem. Należy pamiętać, że stół nie służy za podporę parasola i zalecane jest do podtrzymywania parasola użycie osobnej podstawy”*.

Dowód: pismo strony postępowania z 28 września 2017 r. wraz z załącznikiem - k. 56-59 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 12 października 2017 r. Prezes UOKiK poinformował Dyrektora Delegatury Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Słupsku (dalej jako „Dyrektor Delegatury WIIH w Słupsku”) o zakwestionowaniu przez stronę postępowania oceny bezpieczeństwa stolika dokonanej przez inspektorów i zwrócił się z prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionych przez stronę postępowania argumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 12 października 2017 r. - k. 60 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 października 2017 r. Dyrektor Delegatury WIIH w Słupsku wyjaśnił, że w toku kontroli nie przeprowadzono badania produktu na jego zgodność z normą PN-EN 581-1:2017-04, a jedynie posiłkowano się postanowieniami zawartymi w ww. normie, gdyż badania prowadzone w trakcie kontroli wymagają przewidzenia wszystkich możliwych sytuacji, a produkt może być niebezpieczny pomimo zgodności z normą, jak wskazano w art. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Badanie użytkowe stolika polegało na wykonywaniu podstawowych czynności, takich jak: złożenie produktu, obciążenie blatu, opieranie, itp., czyli czynności, które są wykonywane przez każdego użytkownika. Dyrektor Delegatury WIIH w Słupsku podtrzymał stanowisko, że stół nie jest stabilny, a jego konstrukcja nie zabezpiecza przed przypadkowym złożeniem się. Dyrektor Delegatury WIIH w Słupsku oświadczył również, że sugestia strony postępowania, jakoby inspektorzy nieprawidłowo złożyli stół, jest nieuzasadniona, gdyż stół składano kilka razy i za każdym razem przy nacisku na blat stołu

nóżki wypinały się, ponadto sama konstrukcja produktu wskazuje, w które miejsca należy wcisnąć rurki nóżek, a w instrukcji przekazanej przez stronę postępowania w toku postępowania administracyjnego nie zamieszczono informacji dotyczących konieczności symetrycznego umieszczenia nóżek w zaczepach (jednocześnie oświadczył, że nie jest w stanie stwierdzić, czy producent dołącza do produktu przedmiotową instrukcję, ponieważ nie stwierdzono opakowania na kwestionowanych produktach). Ponadto Dyrektor Delegatury WIIH w Słupsku wskazał, że stolik nie był użytkowany przed kontrolą, był natomiast zabezpieczony folią, złożony i umieszczony na regale razem z innymi produktami. Ponadto, oświadczył, że żądanie strony postępowania, aby sprecyzować określenie „zbytńia płytkość” jest nieracjonalne, gdyż nie ma w tym zakresie żadnej fachowej skali, oznacza ono po prostu, że zaczepy nie są wystarczająco głębokie, aby zapobiec niekontrolowanemu wypinaniu się nóżek, a ponadto, że określenie „róg stołu” odnosi się do jednego z czterech rogów, które ma każdy stół, a „krawędzią stołu” jest brzeg blatu. Dyrektor Delegatury wskazał, że nie jest możliwe określenie siły nacisku, jakiej użyli kontrolujący, gdyż nie posiadali oni dynamometru i użyli siły przeciętnego użytkownika, który siedząc przy stole opiera się o jego brzeg lub przypadkowo naciska na róg blatu. W związku z powołaniem się przez stronę postępowania na decyzję Prezesa UOKiK nr 43/2006, Dyrektor Delegatury oświadczył, że trudno jest stwierdzić, czy postępowanie zakończone przedmiotową decyzją dotyczyło tego samego produktu, a ponadto, że również stoły kempingowe o lekkiej konstrukcji powinny zachowywać stateczność i nie zagrażać bezpieczeństwu użytkowników.

Dowód: pismo Dyrektora Delegatury WIIH w Słupsku z 25 października 2017 r. - k. 61-66 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 października 2017 r. strona postępowania poinformowała, że jej wyłączny dystrybutor zwrócił się do Instytutu Technologii Drewna w Poznaniu, będącego akredytowaną instytucją badawczą, z prośbą o aktualizację badań produktów na zgodność z normą PN-EN 581-1:2017-04, w odpowiedzi uzyskując informację, że akredytacja na tę normę zostanie wdrożona dopiero pod koniec 2017 r., a zatem produkty do badań mogą zostać przesłane najwcześniej w połowie grudnia 2017 r. W związku z tym, strona postępowania stwierdziła, że w czerwcu 2017 r. (tj. ok. 2 miesiące od opublikowania normy PN-EN 581:1:2017-04) ocena bezpieczeństwa produktów pod kątem spełniania wymagań tej normy nie była możliwa, zwłaszcza że dotyczyła ona produktów wyprodukowanych i wprowadzonych na rynek jeszcze przed wejściem w życie ww. normy. Jednocześnie strona postępowania

przekazała wydruk korespondencji mailowej z Instytutem Technologii Drewna w Poznaniu oraz „ZAKRES AKREDYTACJI LABORATORIUM BADAWCZEGO Nr AB 088” z 28 kwietnia 2017 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 października 2017 r. wraz z załącznikami - k. 67-89 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 listopada 2017 r. Prezes UOKiK przekazał stronie postępowania pismo Dyrektora Delegatury WIIH w Słupsku wskazując, że wobec podtrzymania przez niego stanowiska dotyczącego sposobu dokonania oceny bezpieczeństwa produktu, organ nadzoru uznał za zasadne przeprowadzenie badania próbki rozjemczej produktu, a w związku z koniecznością podjęcia działań w celu ustalenia laboratoriów mogących przeprowadzić to badanie oraz ewentualnego przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, postanowienie o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego zostanie wydane w późniejszym czasie. Ponadto, Prezes UOKiK ponownie poprosił o przekazanie informacji dotyczących liczby stolików wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania, a także, mając na względzie powiązania osobowe pomiędzy stroną postępowania, a jej wyłącznym dystrybutorem, poprosił o przekazanie listy przedsiębiorców, którym wyłączny dystrybutor sprzedał kwestionowane stoliki. Jednocześnie organ nadzoru wyjaśnił, że nawet gdyby przyjąć, że stół turystyczny AGAT, którego dotyczyła decyzja Prezesa UOKiK nr 43/2006, to formalnie ten sam produkt, co stolik, którego dotyczy niniejsze postępowanie (pomimo faktu, że każdy z tych produktów został wyprodukowany i wprowadzony na rynek przez innego producenta), to egzemplarze stolika, co do których inspektorzy Inspekcji Handlowej zgłosili zastrzeżenia, należą do partii wyprodukowanej ok. siedem lat po wydaniu decyzji Prezesa UOKiK nr 43/2006. Stąd też ocena bezpieczeństwa produktu dokonana w poprzednim postępowaniu nie mogłaby zostać uznana za aktualną i mającą zastosowanie wobec partii produktu wytworzonej w roku 2013 (a tym bardziej wobec partii wyprodukowanych i wprowadzonych na rynek w późniejszych latach), zwłaszcza w sytuacji, gdy w międzyczasie doszło do zmiany producenta.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 20 listopada 2017 r. wraz z załącznikami - k. 102-103 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 grudnia 2017 r. strona postępowania podtrzymała dotychczasowe stanowisko jednocześnie oświadczając, że we wskazanym przez organ nadzoru okresie nie

doszło do istotnej zmiany produktu. Strona postępowania wyraziła również wątpliwość co do tego, czy zakwestionowane stoliki były umieszczone w opakowaniu, gdyż Dyrektor Delegatury WIIH w Słupsku z jednej strony wskazał, że stolik „był zabezpieczony folią”, a z drugiej, że „nie stwierdzono opakowania produktu”. W związku z powyższym, oraz faktem, że w kontrolowanym sklepie znajdowały się jedynie pojedyncze sztuki stolika, strona postępowania stwierdziła, że egzemplarz badany przez inspektorów Inspekcji Handlowej mógł być wcześniej wielokrotnie używany, a nawet uszkodzony przez potencjalnych nabywców. Strona postępowania ponownie powołała się na decyzję Prezesa UOKiK nr 43/2006 z 23 marca 2006 r. oraz oświadczyła, że przeprowadzone w toku postępowania zakończonego tą decyzją badania certyfikowanej jednostki badawczej, przeprowadzone w oparciu o normę PN-EN 581-3:2001, mają większą wartość, niż badania przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Ponadto strona postępowania nie zgodziła się ze stanowiskiem Dyrektora Delegatury WIIH w Słupsku co do konieczności przeprowadzania badań bezpieczeństwa produktu pod kątem wszystkich możliwych sytuacji i zachowań konsumentów twierdząc, że bezpodstawne jest prowadzenie badań z uwzględnieniem zachowań irracjonalnych, takich jak opieranie się o krawędź stołu całym ciałem.

Dowód: pismo strony postępowania z 22 grudnia 2017 r. - k. 96-101 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W celu rozstrzygnięcia wątpliwości związanych z bezpieczeństwem stolika, Prezes UOKiK uznał za zasadne przeprowadzenie badania laboratoryjnego próbki rozjemczej produktu, w związku z czym pismem z 10 stycznia 2018 r. zwrócił się do Dyrektora Delegatury WIIH w Słupsku z wnioskiem o zwolnienie próbki rozjemczej stolika i przekazanie jej do (...), a następnie, postanowieniem z 12 stycznia 2018 r., powołał biegłego (...) (dalej jako „biegły”) w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych stolika i ustalenia, czy produkt spełnia wymagania określone w normie PN-EN 581-3:2009 *Meble do użytkowania na zewnątrz -- Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych -- Część 3: Wymagania mechaniczne bezpieczeństwa i metody badań stolów*. Ponieważ okoliczności sprawy wskazują, że produkt został wprowadzony na rynek przed wejściem w życie normy PN-EN 581-1:2017-04, Prezes UOKiK uznał za zasadne przeprowadzenie badań laboratoryjnych w oparciu o wymagania normy PN-EN 581-3:2009.

Jednocześnie, pismem z 12 stycznia 2018 r. organ nadzoru zawiadomił stronę postępowania o terminie i miejscu przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego oraz możliwości

wzięcia udziału w przeprowadzeniu tego dowodu, zadawania pytań oraz składania wyjaśnień na podstawie art. 79 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 12 stycznia 2018 r. – k. 109-111 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo Prezesa UOKiK z 12 stycznia 2017 r. - k. 108 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W sprawozdaniu nr 16/18/01 z 5 lutego 2018 r. biegły wskazał, że podczas badania stateczności opisanego w punkcie 6.2.1 normy PN-EN 581-3:2009, polegającego na przyłożeniu siły 200 N w odległości 50 mm od krawędzi płyty, stół przechylił się, w związku z czym wynik badania był negatywny.

Dowód: sprawozdanie z badań nr 16/18/01 z 5 lutego 2018 r. - k. 116 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 marca 2018 r. organ nadzoru przekazał stronie postępowania kopię sprawozdania z badań próbki rozjemczej stolika, ponownie poprosił o przekazanie informacji dotyczącej liczby egzemplarzy produktu wprowadzonych na rynek i ich ceny, a także poprosił o zwrócenie się do wyłącznego dystrybutora o przekazanie listy przedsiębiorców, którym wyłączny dystrybutor sprzedał stoliki oraz o odebranie przedmiotowych produktów i wystawienie faktur korygujących. Ponadto organ nadzoru wskazał, jakie działania należy podjąć w stosunku do odebranych stolików w celu wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez te produkty. Prezes UOKiK poprosił również o wyjaśnienie, na czym polegały nieprawidłowości w trzech egzemplarzach stolików, które zgodnie z pismem z 28 września 2017 r. zostały zareklamowane z powodu „wad fabrycznych”.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 marca 2018 r. - k. 117-119 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 kwietnia 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że stół jest produktem niebezpiecznym, ale pomimo tego został on wycofany z rynku i strona postępowania oraz wyłączny dystrybutor już nie oferują tego produktu, gdyż jego sprzedaż była znikoma. Zdaniem strony postępowania, sprawozdanie z badań nr 16/18/01 nie dowodzi, że produkt jest niebezpieczny, a jedynie

świadczy o istnieniu niezgodności z jednym z punktów normy, a ponadto stolik użyty do badań mógł być zniszczony lub przynajmniej nadwyrężony działaniami przeprowadzonymi przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli. Strona postępowania wskazała, że w „protokole badania rozjemczego” z 30 stycznia 2018 r. (dokumentu podpisanego przez stronę postępowania i biegłego, który nie został przekazany Prezesowi UOKiK przez biegłego razem ze sprawozdaniem z badań) wskazano, że *„przed rozpoczęciem badania stolika AGAT stwierdzono, że dostarczone 2 egzemplarze stołu nie były w oryginalnym opakowaniu producenta, nóżki do blatu zostały przytwierdzone folią strecz, wyroby nie posiadały instrukcji użytkowania załączonej przez producenta. Jeden komplet nóżek nie posiadał 2 zatyczek (stoppek antypoślizgowych)”*. Strona postępowania oświadczyła, że ze sprawozdania z badań nr 16/18/01 nie wynika, czy produkt spełnia wymagania opisane w punkcie 6.1 normy PN-EN 581-3:2009, a także w którym momencie (tj. przy jakim nacisku) doszło do przewrócenia się stolika oraz w jakiej odległości od krawędzi blatu umiejscowiony był punkt przyłożenia obciążenia, w związku z czym wniosła o zwrócenie się do biegłego o udzielenie ww. informacji. Ponadto, strona postępowania odmówiła podania informacji związanych z obrotem stolikami, w tym liczby sztuk produktu wprowadzonych na rynek twierdząc, że nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia, czy produkt jest bezpieczny i stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i oświadczając przy tym, że przekaże przedmiotowe informacje „ewentualnie” po potwierdzeniu, że produkt nie jest bezpieczny. Jednocześnie strona postępowania przekazała „Protokół badania rozjemczego” z 30 stycznia 2018 r. oraz raport z badań laboratoryjnych nr.: 657/30/CTS/05 z 14 listopada 2005 r., dotyczący stołu turystycznego „AGAT” oznaczonego kodem kreskowym: 5907795804811.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 kwietnia 2018 r. wraz z załącznikami - k. 122-132 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK przekazał biegłemu pismo strony postępowania z 10 kwietnia 2018 r. z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii zgłoszonych wątpliwości oraz o wskazanie, czy sposób zabezpieczenia przekazanej próbki rozjemczej mógł mieć wpływ na wynik badań, czy egzemplarz stolika użyty do badań posiadał wszystkie zatyczki (stopki antypoślizgowe), a jeśli nie, to czy ich brak również mógł mieć wpływ na wynik badań stateczności stolika. Organ nadzoru poprosił również o wskazanie, czy dostarczone egzemplarze stolika (w szczególności egzemplarz poddany badaniom), miały uszkodzenia lub ślady ingerencji osób trzecich, które mogłyby mieć wpływ na wynik badań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 27 kwietnia - k. 133-134 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 maja 2018 r. biegły wyjaśnił, że punkt 6.1 normy PN-EN 581-3:2009 odsyła do ogólnych wymagań bezpieczeństwa zawartych w normie PN-EN 581-1 oraz zawiera wymagania dotyczące oceny produktu na podstawie badań przeprowadzonych według procedur ujętych w punktach 6.2, 6.3 i 6.4 normy PN-EN 581-3:2009. Biegły wskazał, że w przypadku badania stateczności zgodnie z metodą badań wskazaną w punkcie 6.1 normy PN-EN 581-3:2009, stół nie powinien się przewracać, co nie musi oznaczać jego upadku, gdyż zgodnie z normą ISO 7172 „*Meble. Stoły. Określanie stateczności*”, za moment utraty stateczności (przewracania się) stołu uznaje się chwilę gdy choćby jedna z nóg znajdujących się po przeciwnej stronie niż przykładana siła, oderwie się od podłogi, a ponadto w trakcie badania biegły starał się nie doprowadzić do całkowitego upadku, zdejmując siłę badawczą w przypadku przechyłu, by nie doszło do połamania badanego produktu. Dlatego stwierdzenia „stół przewraca się” i „stół przechyla się” biegły uznaje za równoznaczne. Biegły stwierdził, że próbka rozjemcza była zawinięta w czarną folię typu stretch i oklejona taśmą klejącą oraz umieszczona w kartonie po niszczarce, na którym naklejono kartkę z odręcznym napisem „PRÓBKA ROZJEMCZA” i opieczętowano pieczęciami Delegatury WIIH w Słupsku. W opinii biegłego, takie opakowanie stwarzało potencjalną możliwość ingerencji w zawartość opakowania, bez możliwości jej wykrycia, jednakże strona postępowania, obecna przy badaniu, nie zgłaszała zastrzeżeń co do zawartości opakowania i nie kwestionowała, że to jej produkt, a biegły stwierdził, że sposób zabezpieczenia nie miał wpływu na wyniki badań. Stolik, którego nóżki nie posiadały dwóch zatyczek (nózek antypoślizgowych) nie był przedmiotem badań. Biegły nie stwierdził uszkodzeń lub śladów ingerencji osób trzecich w egzemplarzu stolika poddanemu badaniom, a strona postępowania nie wniosła co do tego zastrzeżeń. Ponadto biegły wskazał, że raport z badań laboratoryjnych nr 657/30/CTS/05 przedstawiony przez stronę postępowania został sporządzony w oparciu o normę PN-EN 581-3:2001, która określała punkt przyłożenia siły w odległości 100 mm od zewnętrznej krawędzi stołu, natomiast w normie PN-EN 581-3:2007 odległość od zewnętrznej krawędzi została zmieniona i wynosi 50 mm, przy czym przyłożona siła powinna mieć wartość 200 N. Norma nie określa wartości siły, przy której stół zaczyna się przewracać. Dodatkowo, biegły przykładał również siłę 200 N w odległości 100 mm od krawędzi stolika oraz siłę 100 N w odległości 50 mm od krawędzi i w obu przypadkach stolik przewracał się. Zdaniem biegłego, łatwość przewracania się stolika może

spowodować upadek naczyń znajdujących się na blacie i ich stłuczenie, a w efekcie skaleczenie użytkowników, a także rozlanie gorących napojów. Zagrożenia te dotyczą zwłaszcza dzieci i osób starszych, które z uwagi na ograniczenia ruchowe przy wstawaniu mają nawyk wspierania się o stół, w związku z czym wskazane jest zamieszczenie odpowiedniego ostrzeżenia w instrukcji użytkowania.

Dowód: pismo biegłego z 18 maja 2018 r. - k. 137-139 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 maja 2018 r. organ nadzoru przekazał stronie postępowania pismo biegłego z 18 maja 2018 r. Przesyłka 29 maja 2018 r. została zwrócona do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 2 lipca 2018 r. z adnotacją „AWIZOWANO POWTÓRNICZNI ADRESATA NIE ZASTANO NIE PODJĘTO W TERMINIE”.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 29 maja 2018 r. - k. 140 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z telefoniczną prośbą strony postępowania, skan pisma Prezesa UOKiK z 29 maja 2018 r. wraz ze skanem pisma biegłego z 18 maja 2018 r. został jej przesłany mailem 3 lipca 2018 r.

Dowód: wydruk maila z 3 lipca 2018 r. - k. 142 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, strona postępowania poinformowała, że zamierza zająć stanowisko w sprawie do dnia 10 lipca 2018 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 3 lipca 2018 r. - k. 143 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 lipca 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że jej zdaniem zagrożenia stwarzane przez stolik mogą zostać wyeliminowane poprzez zamieszczenie w instrukcji użytkowania produktu ostrzeżeń, aby nie korzystać ze stolika przy silnym wietrze, nie opierać się o stolik, nie stawiać przedmiotów w odległości mniejszej niż 10 cm od krawędzi stolika oraz że produkt nie jest przeznaczony do użytkowania przez dzieci. Jednocześnie strona

postępowania wyraziła wątpliwość w kwestii prawidłowości przeprowadzonych badań laboratoryjnych, wskazując na brak dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonych badań, sposób zabezpieczenia badanej próbki rozjemczej, zbyt krótki czas pomiędzy przyjęciem próbek przez biegłego a przeprowadzeniem badań oraz brak informacji w sprawozdaniu z badań na temat podłoża, na jakim wykonywano badania. Ponadto strona postępowania zakwestionowała zagrożenia stwarzane przez stolik, mając na względzie jego niewielki rozmiar.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 lipca 2018 r. - k. 144-149 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z trudnościami we współpracy ze stroną postępowania, w tym brakiem przekazania oświadczenia o ilości posiadanych stolików lub ich nieposiadaniu przez wyłącznego dystrybutora oraz informacji o ilości produktów wprowadzonych na rynek, a także sprzecznościami zawartymi w stanowisku strony postępowania (która twierdziła, że ona i wyłączny dystrybutor nie posiadają stolików oraz że produkt został wycofany z produkcji, a jednocześnie proponowała zamieszczenie ostrzeżeń w instrukcji użytkowania dołączanej do produktu), Prezes UOKiK zwrócił się pismem z 24 lipca 2018 r. do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Dolnośląski WIIH”) z prośbą o przeprowadzenie kontroli u strony postępowania w celu ustalenia danych dotyczących obrotu stolikiem oraz sprawdzenia, czy strona postępowania posiada na stanie magazynowym ten produkt.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 lipca 2018 r. - k. 163-166 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie pismami z 25 lipca 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do:

- Dolnośląskiego WIIH z prośbą o przeprowadzenie kontroli w miejscach prowadzenia działalności gospodarczej przez wyłącznego dystrybutora strony postępowania, pod adresami (...),
- Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Łódzki WIIH”) z prośbą o przeprowadzenie kontroli w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez wyłącznego dystrybutora strony postępowania, pod adresem (...).

Dowód: pisma Prezesa UOKiK z 25 lipca 2018 r. - k. 167-174 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 lipca 2018 r. strona postępowania przekazała projekt nowej instrukcji użytkowania stolika.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 lipca 2018 r. wraz z załącznikiem - k. 175-176 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 2 sierpnia 2018 r. biegły zaprzeczył, aby podczas badania laboratoryjnego punkt przyłożenia obciążania był wyznaczony „na oko”, w rzeczywistości był on odmierzony miarą taśmową zwijaną i zaznaczony krzyżykiem. Biegły oświadczył, że próbka rozjemcza produktu została dostarczona w dniu przeprowadzenia badań i produkt nie został poddany 24-godzinnej aklimatyzacji, jednakże przeprowadzono badania z uwagi na wcześniejsze ustalenie terminu badań i przybycie przedstawiciela strony postępowania, który miał świadomość, kiedy próbka została dostarczona i nie protestował. Ponadto, brak pełnej aklimatyzacji nie miał w opinii biegłego wpływu na wyniki badania stateczności, miałby on wpływ na wynik innych badań np. udarowych, wytrzymałości, czy też odkształcalności, gdyż transport w skrajnie niskich lub wysokich temperaturach mógłby powodować kruchość lub nadmierną plastyczność produktu. Biegły wskazał, że badania przeprowadzono na powierzchni, która była pozioma, płaska, sztywna i gładka, tj. na płytach stalowych, z powierzchnią z blachy grubości 10 mm. Biegły nie dokonał szczegółowych pomiarów elementów konstrukcyjnych stolika i nie wykonał dokumentacji zdjęciowej, ze względu na konieczność zakończenia badań w ciągu jednego dnia, w obecności przedstawiciela strony postępowania. Ponadto biegły oświadczył, że nie może stwierdzić, czy produkt, którego dotyczy Raport z Badań Laboratoryjnych nr 657/30/CTS/05 jest identyczny ze stolikiem, którego badał biegły. Jednocześnie biegły zaprzeczył, aby według niego eliminacja zagrożeń stwarzanych przez stolik mogła nastąpić przez przeformułowanie instrukcji użytkowania.

Dowód: pismo biegłego z 2 sierpnia 2018 r. - k. 177-178 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 sierpnia 2018 r. Prezes UOKiK poprosił stronę postępowania, do jakich egzemplarzy stolika zamierza dołączyć nową instrukcję użytkowania, skoro twierdzi, że stolik

został wycofany z produkcji i ani strona postępowania, ani jej wyłączny dystrybutor nie posiadają tego produktu na stanie magazynowym. Ponadto organ nadzoru poprosił, aby w przypadku nieposiadania produktów przez stronę postępowania i jej dystrybutora, strona postępowania przekazała dokumentację księgową i oświadczenie dystrybutora. Ponadto organ nadzoru poinformował, że w jego opinii stworzenie nowych instrukcji użytkowania, nie wystarczy do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez stół, gdyż zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dostarczenie konsumentom odpowiedniego ostrzeżenia o zagrożeniach związanych z produktem nie zwalnia producentów i dystrybutorów z innych obowiązków określonych w rozdziale 3 przedmiotowej ustawy. Prezes UOKiK wskazał, że konieczne jest wycofanie produktu od dystrybutora i zniszczenie wycofanych egzemplarzy oraz przekazanie dowodów potwierdzających dokonanie tych działań. Ponadto organ nadzoru wskazał, że zastrzeżenia strony postępowania co do sprawozdania z badań nr 16/18/01 z 5 lutego 2018 r. i sposobu przeprowadzenia badań laboratoryjnych są bezpodstawne, mając na względzie wyjaśnienia biegłego oraz obecność w trakcie badań prezesa zarządu strony postępowania, który nie podniósł zastrzeżeń w tym przedmiocie w podpisanym przez siebie protokole. Ponadto, Prezes UOKiK wskazał, że nawet gdyby przyjąć, że produkt będący przedmiotem niniejszego postępowania to ten sam produkt, co stół, który był przedmiotem postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr 43/2006, to w piśmie z 28 września 2017 r. strona postępowania oświadczyła, że produkty zakwestionowane przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli, która stała się podstawą wszczęcia niniejszego postępowania, zostały wyprodukowane w 2013 r., na potrzeby sezonu handlowego 2014 r. W związku z powyższym, ocena bezpieczeństwa tych produktów powinna być dokonana w oparciu o przepisy normy PN-EN 581-3:2009 (obowiązującej w chwili ich wyprodukowania i wprowadzenia na rynek), a nie normy PN-EN 581-3:2001. Okoliczność, że egzemplarze produktu wyprodukowane ok. 12 lat temu spełniały wymagania bezpieczeństwa (zgodnie z ówczesnymi normami bezpieczeństwa i stanem wiedzy technicznej), nie może przesądzać o tym, że producent nigdy nie będzie zobowiązany do wprowadzenia zmian w procesie produkcyjnym lub w konstrukcji produktu. Ponadto, jak przyznała strona postępowania, w normie PN-EN 581-3:2009 wprowadzono nową metodę badania stabilności stołów, polegającą na przyłożeniu siły 200 N w odległości 50 mm od krawędzi stołka, podczas gdy norma PN-EN 581-3:2001, w oparciu o którą sporządzono Raport z Badań Laboratoryjnych nr 657/30/CTS/05 i której wymagania Prezes UOKiK uwzględnił wydając decyzję nr 43/2006, odmiennie określała punkt przyłożenia siły (w odległości 100 mm od zewnętrznej krawędzi stołu). W związku z powyższym, w chwili wyprodukowania stolików, których dotyczy

niniejsze postępowanie, obowiązywały inne wymagania bezpieczeństwa niż w toku postępowania zakończonego decyzją nr 43/2006 i zasadne jest przeprowadzenie oceny bezpieczeństwa tych produktów z uwzględnieniem wymagań normy obowiązującej w czasie ich wyprodukowania i wprowadzenia na rynek, tj. normy PN-EN 581-3:2009. Organ nadzoru wskazał, że - jak również przyznała strona postępowania - stosowanie norm bezpieczeństwa jest dobrowolne i istnieje możliwość przeprowadzenia oceny bezpieczeństwa produktów na podstawie kryteriów innych niż wymagania wynikające z norm, w tym m.in. obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki odnoszących się do bezpieczeństwa produktów, aktualnego stanu wiedzy i techniki oraz uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktu, jak wskazano w art. 6 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednakże nie oznacza to, że kwestia spełnienia lub niespełnienia przez produkt norm jest bez znaczenia dla oceny jego bezpieczeństwa. Inspektorzy Inspekcji Handlowej, przeprowadzając w toku kontroli badanie użytkowe stolika i dokonując oceny jego bezpieczeństwa, uwzględnili uzasadnione oczekiwania konsumentów. Ponadto Prezes UOKiK wskazał, że zarówno inspektorzy Inspekcji Handlowej w sprawozdaniu z badań organoleptycznych stolika i w szacowaniu ryzyka związanego z jego użytkowaniem, jak i biegły w piśmie z 18 maja 2018 r. wskazali na konkretne zagrożenia związane z przewracaniem się stolika, tj. oparzenie lub skaleczenie użytkownika na skutek upadku przedmiotów (np. naczyń) z przewracającego się stołu i wskazali, że szczególnie narażone na te obrażenia są dzieci. Jednocześnie Prezes UOKiK przekazał stronie postępowania pismo biegłego z 2 sierpnia 2018 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 22 sierpnia 2018 r. - k. 179-183 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 23 sierpnia 2018 r. Łódzki WIIH poinformował, że pod adresem (...) wyłączny dystrybutor strony postępowania nie prowadzi działalności gospodarczej i stwierdzono brak stolików w tym miejscu. Jednocześnie Łódzki WIIH przekazał akta kontroli nr DP.8361.222.2018.

Dowód: pismo Łódzkiego WIIH z 23 sierpnia 2018 r. - k. 185-197 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 września 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że wycofała stolik z produkcji nie ze względu na uznanie go za produkt niebezpieczny, ale „znikomą sprzedaż tego produktu”. Jednocześnie jednak strona postępowania przyznała, że ze względu na stanowisko biegłego, z którego wynika, że „w pewnych szczególnych warunkach użytkowania stolika, może dojść do zdarzeń kwalifikowanych jako niebezpieczne” zaproponowała przygotowanie nowej instrukcji, której projekt przesłała, a po zaakceptowaniu przez Prezesa UOKiK, chciałyby ją umieścić na stronie internetowej. Strona postępowania oświadczyła, że stolik jest produktem specyficznym, dedykowanym wąskiej grupie klientów, poszukujących stolika, który mogą ze sobą wszędzie zabrać, który jest lekki i wszędzie się zmieści. Strona postępowania wskazała, że w okresie 2013-2017 sprzedaż stolików wynosiła średnio 145 sztuk rocznie, a obecnie strona postępowania nie posiada stolików na stanie magazynowym, podobnie jak jej wyłączny dystrybutor. Strona postępowania odmówiła podania ceny, po jakiej stoliki były sprzedawane oraz przedłożenia faktur sprzedaży. Ponadto, strona postępowania ponownie przedstawiła zastrzeżenia wobec sposobu zabezpieczenia próbki rozjemczej i przeprowadzenia jej badań laboratoryjnych oraz stwierdziła, że biegły nie udowodnił, iż punkt przyłożenia ciężaru został wyznaczony w sposób profesjonalny oraz, że brak sezonowania miał wpływ na wynik badania, informację dotyczące podłoża powinny się znaleźć w sprawozdaniu z badań, a niezgłoszenie przez przedstawiciela strony postępowania zastrzeżeń w trakcie badania nie ma znaczenia dla oceny jego prawidłowości. Według strony postępowania biegły powinien wskazać, jaki ciężar może być przyłożony do krawędzi stolika tak, aby nie tracił on stabilności, gdyż z jej obserwacji wynika, że produkt może służyć jako podstawka pod niewielkie i lekkie przedmioty, a do innych celów się nie nadaje, co powinno być uwzględnione przy ocenie bezpieczeństwa. Strona postępowania oświadczyła, że podczas projektowania stolika wzięte zostały pod uwagę normy, które ówczesnie obowiązywały i nie rozumie, dlaczego produkt może zostać uznany za niebezpieczny z powodu zmiany norm oraz w oparciu o badania, które zostały przeprowadzone niegodnie ze zmienioną normą. Strona postępowania oświadczyła, że pomimo zmiany normy nie otrzymała żadnych sygnałów dotyczących tego, że produkt jest niebezpieczny, w związku z czym nie było podstaw do wprowadzenia zmian w jego konstrukcji, zwłaszcza że prowadziłoby to do utraty przez stoik poręczności i łatwości w transporcie. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że podejmie „wszelkie możliwe kroki” mające na celu wyeliminowanie stwierdzonych zagrożeń, jeśli Prezes UOKiK dostarczy wyniki badań, które zostałyby przeprowadzone zgodnie z wymogami normy, potwierdzające, że stolik jest produktem niebezpiecznym. Wraz z pismem strona postępowania przekazała oświadczenie

wyłącznego dystrybutora z 20 września 2018 r. o nieposiadaniu stolików na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 września 2018 r. wraz z załącznikami- k. 198-207 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 września 2018 r. Dolnośląski WIIH poinformował, że w trakcie kontroli przeprowadzonych u strony postępowania, a także u jej wyłącznego dystrybutora pod adresem ul. Piwna 1 w Kunicach, nie stwierdzono na stanie magazynowym stolików. Jednocześnie Dolnośląski WIIH przekazał oświadczenie wyłącznego dystrybutora z 31 sierpnia 2018 r. oraz strony postępowania z 19 września 2018 r., w których wskazano, że dochodziło do sporadycznych reklamacji stolików ze względu na uszkodzenia mechaniczne w transporcie i nie było zastrzeżeń co do braku instrukcji. Ww. przedsiębiorcy odmówili ujawnienia informacji o ilościach sprzedawanych stolików.

Dowód: pismo Dolnośląskiego WIIH wraz z załącznikami- k. 208-225 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 października 2018 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do podjęcia działań naprawczych polegających na zamieszczeniu na stronie internetowej komunikatu dla konsumentów zawierającego informację, że stół jest niestabilny i nie służy za podporę parasola oraz ostrzeżenia o związanych z tym zagrożeniach, a także wskazanie okresu, w jakim stół był wprowadzany na rynek. Jednocześnie organ nadzoru wskazał, że bezcelowe jest publikowanie instrukcji przekazanej z pismem strony postępowania z 5 lipca 2018 r., ze względu na sugestię użycia „dołączonych woreczków” wypełnionych piaskiem, które w rzeczywistości nie były dołączane do produktu. Ponadto, ze względu na twierdzenia strony postępowania w piśmie z 28 września 2017 r., że stół jest produkowany od roku 2002 i strona postępowania jest podmiotem odpowiedzialnym za jego produkcję, a jednocześnie wobec faktu, że producentem stołu turystycznego AGAT, którego dotyczyła decyzja Prezesa UOKiK nr 43/2006 z 23 marca 2006 r. był przedsiębiorca wskazany przez stronę postępowania jako wyłączny dystrybutor tego produktu, organ nadzoru wezwał ją do wskazania, od kiedy to strona postępowania (a nie ww. przedsiębiorca) jest producentem stoła turystycznego AGAT i ile dokładnie stolików wprowadziła na rynek oraz po jakich cenach jednostkowych. Organ nadzoru wskazał, że zarzuty strony postępowania w kwestii wyznaczenia przez biegłego w

trakcie badań laboratoryjnych próbki rozjemczej produktu punktu przyłożenia i ciężaru są nieuzasadnione, podobnie jak zastrzeżenie kwestii nedoręczenia stronie postępowania „protokołu z badania rozjemczego” z 30 stycznia 2018 r. , który został sporządzony z udziałem i podpisany przez prezesa zarządu strony postępowania i złożony do akt sprawy jako załącznik do pisma strony postępowania z 4 kwietnia 2018 r. Ponadto, Prezes UOKiK stwierdził, że brak w sprawozdaniu z badań danych dotyczących wymiarów poszczególnych elementów stolika nie stanowi podstawy do podważenia ich wyników. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 października 2018 r. - k. 226-228 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 września 2018 r. strona postępowania przekazała protokół kontroli nr KBP-NU.8361.208.2018 z 21 września 2018 r. dotyczący kontroli przeprowadzonej u strony postępowania przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego WIIH oraz protokół kontroli nr NU.8361.188.2018 z 21 września 2018 r. dotyczący kontroli przeprowadzonej u wyłącznego dystrybutora.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 września 2018 r. wraz z załącznikami - k. 230-236 akt postępowania Prezesa UOKiK.

15 października 2018 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo Dolnośląskiego WIIH wraz z notatką z 21 września 2018 r., w której potwierdzono, że inspektorzy Inspekcji Handlowej sprawdzili wszystkie adresy prowadzenia działalności gospodarczej przez wyłącznego dystrybutora wskazane przez Prezesa UOKiK, przy czym ustalono, że pod adresem (...) faktycznie nie jest prowadzona działalność gospodarcza, a pod adresem (...) znajduje się wyłącznie biuro.

Dowód: pismo Dolnośląskiego WIIH wraz z załącznikiem - k. 237-238 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 listopada 2018 r. strona postępowania poinformowała o zamieszczeniu na swojej stronie internetowej komunikatu dla konsumentów, na dowód czego przekazała wydruk. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że była producentem stolika od początku 2009 r., a we wrześniu 2017 r. podjęła decyzję o wycofaniu go z produkcji. Strona postępowania wskazała, że w latach 2013-2017 wprowadziła na rynek 726 sztuk produktu po cenach jednostkowych od 15 zł do 20 zł i odmówiła dalszego precyzowania ceny. Ponadto strona postępowania podtrzymała dotychczasowe stanowisko oraz zastrzeżenia do sposobu przeprowadzenia badań i zabezpieczenia próbki rozjemczej, jednocześnie jednak oświadczyła, że wobec podjęcia działań naprawczych, „*kwestia nieprawidłowości w przeprowadzonym badaniu przechodzi na dalszy plan*”. Strona postępowania nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się z aktami sprawy.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 listopada 2018 r. wraz z załącznikiem - k. 241-243 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu wprowadził stolik turystyczny AGAT na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na produkcie znajduje się etykieta zawierająca informację: „*Wyprodukowano w Polsce przez:/ Made in Poland by: OLER(...)*”. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem stolika.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 5-6 czerwca 2017 r. - k. 30-38 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; pismo strony postępowania z 28 września 2017 r. – k. 53-59 akt postępowania Prezesa

UOKiK; pismo strony postępowania z 5 listopada 2018 r. wraz z załącznikiem - k.
242-244 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 581-1:2008 *Meble do użytkowania na zewnątrz -- Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych -- Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa stolika z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Jakkolwiek inspektorzy Inspekcji Handlowej w toku kontroli posiłkowali się wymaganiami normy PN-EN 581-1:2017-04, to mając na względzie, że przedmiotowa norma weszła w życie już po wprowadzeniu produktu na rynek, zasadne było dokonanie oceny bezpieczeństwa w oparciu o wymagania normy poprzednio obowiązującej. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących

transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 581-3:2009 *Meble do użytkowania na zewnątrz -- Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych -- Część 3: Wymagania mechaniczne bezpieczeństwa i metody badań stołów* jest wyżej opisanym rodzajem normy i zawiera szczegółowe wymagania odnośnie stabilności stołów, których brak jest w normie PN-EN 581-1:2008, Prezes UOKiK dokonując oceny bezpieczeństwa stolika uwzględnił również wymagania określone w tej normie.

W wyniku badań organoleptycznych stolika inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że produkt może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na brak stabilności, gdyż przy naciśnięciu na krawędź blatu stołu następuje podniesienie się blatu i podstawy stolika. Ponadto produkt jest niezabezpieczony przed przypadkowym, niezamierzonym złożeniem, gdyż naciśnięcie na róg stołu skutkuje podniesieniem się przeciwległej części blatu, samoistnym złożeniem się stolika i odłączeniem się nóg stelaża od blatu. Jest to wynikiem tego, że otwory – zaczepy znajdujące się na spodzie blatu, służące do zamocowania nóg, są zbyt płytkie, a stolik nie posiada żadnego innego zabezpieczenia przed przypadkowym złożeniem lub odłączeniem stelaża od blatu, więc przy użyciu niewielkiej siły nacisku następuje wypięcie i wyskoczenie rurek z otworów. Ponadto, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili brak dołączonego do produktu ostrzeżenia mającego znaczenie dla bezpieczeństwa użytkownika, tj. informacji, że stół nie służy za podporę parasola i w przypadku użycia parasola, do jego podtrzymania należy użyć osobnej podstawy, bo stół z uwagi na bardzo lekką konstrukcję może się przewrócić.

Powyższe wady konstrukcyjne w ocenie inspektorów Inspekcji Handlowej mogą powodować poważne zagrożenie dla zdrowia użytkowników, w związku z ryzykiem przewrócenia się mebla lub jego przypadkowym złożeniem w przypadku naciśnięcia przez użytkownika na blat stołu czy też naciśnięcia lub oparcia się o krawędź stolika, co grozi również przewróceniem przedmiotów znajdujących się na stole, a w konsekwencji może być przyczyną zranienia lub poparzenia (w przypadku postawienia na stole gorących potraw lub napojów) użytkownika, w szczególności osoby starszej lub dziecka. Tym samym, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że stolik pod względem konstrukcyjnym i użytkowym nie spełnia wymagań bezpieczeństwa.

Dowód: Szacowanie ryzyka - k. 46-51 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Strona postępowania zakwestionowała ocenę bezpieczeństwa stolika przeprowadzoną przez inspektorów Inspekcji Handlowej, w związku z czym Prezes UOKiK zlecił przeprowadzenie badań laboratoryjnych próbki rozjemczej biegłemu w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa w zakresie stabilności.

Badania przeprowadzone przez biegłego nie potwierdziły, aby dochodziło do samoistnego składania się stolika i odłączania się jego nóg, ale potwierdziły, że przy naciśnięciu na krawędź blatu stolika następuje podniesienie się blatu i podstawy, co skutkuje jego przewróceniem. Tymczasem, zgodnie z punktem 6.1 normy PN-EN 581-3:2009, stolik nie powinien się przewrócić podczas badania przeprowadzonego zgodnie z punktem 6.2 normy PN-EN 581-3:2009, polegającego na przyłożeniu siły pionowej 200 N po stronie stolika, po której spodziewane jest przewrócenie się, jak najdalej od punktów podparcia, w punkcie oddalonym 50 mm od zewnętrznej krawędzi płyty roboczej. Zdaniem biegłego, łatwość przewracania się stolika może spowodować upadek naczyń znajdujących się na blacie i ich stłuczenie, a w efekcie skaleczenie użytkowników, a także rozlanie się gorących napojów. Zagrożenia te dotyczą zwłaszcza dzieci i osób starszych, które z uwagi na ograniczenia ruchowe przy wstawaniu mają nawyk wspierania się o stół, w związku z czym wskazane jest zamieszczenie odpowiedniego ostrzeżenia w instrukcji użytkowania.

Dowód: sprawozdanie z badań nr 16/18/01 z 5 lutego 2018 r. - k. 116 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo biegłego z 18 maja 2018 r. - k. 137-139 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W „protokole z badania rozjemczego” podpisanego przez stronę postępowania oraz biegłego, wskazano, że próbka rozjemcza przesłana do badań była w „niewłaściwym” opakowaniu nie zabezpieczającym ich przed otwarciem przez niepowołane osoby, w związku z czym strona postępowania podnosiła zastrzeżenia w tej kwestii w pismach, jednakże jak potwierdził biegły, kwestia ta nie miała wpływu na wyniki badań. Egzemplarz poddany badaniom nie miał śladów ingerencji osób trzecich, w związku z czym Prezes UOKiK uznał, że nie ma podstaw do zakwestionowania przedmiotowych wyników ze względu na ww. nieprawidłowość.

Ponadto, po zakończeniu badań laboratoryjnych strona postępowania podniosła zarzuty dotyczące sposobu przeprowadzenia badań laboratoryjnych próbki rozjemczej, dotyczące sposobu wyznaczenia punktu przyłożenia ciężaru, podłoża, braku podania wymiarów produktu w sprawozdaniu z badań oraz braku 24-godzinnego okresu aklimatyzacji produktu przed

przystąpieniem do badań. Strona postępowania nie podnosiła ww. zarzutów w trakcie badań laboratoryjnych, pomimo tego, że była podczas nich reprezentowana przez prezesa zarządu, który brał udział w sporządzaniu „protokołu z badania rozjemczego” i go podpisał. Biegły odniósł się do powyższych zastrzeżeń, opisując podłoże, na którym były przeprowadzone badania oraz sposób wyznaczenia punktu przyłożenia ciężaru. Biegły nie dokonał dokładnych pomiarów elementów stolika i nie umieścił ich w sprawozdaniu, aczkolwiek nie ma to wpływu na wyniki badań i ocenę bezpieczeństwa stolika. Ponadto, biegły przyznał, że przed przystąpieniem do badań nie zachował 24-godzinnego okresu aklimatyzacji, ale jednocześnie wyjaśnił, że kwestia ta mogłaby mieć wpływ na innego rodzaju badania stolika, np. w zakresie wytrzymałości, a nie na wyniki badania stabilności. Ponadto, należy wskazać, że zgodnie z punktem 4 normy PN-EN 581-3:2009, na który powołuje się strona postępowania *„Ogólne warunki badania powinny być takie jak podano w EN 1730, z wyjątkiem czasu sezonowania, który zamiast 1 tygodnia powinien wynosić 24 h”*. Zgodnie z punktem 4.1 normy PN-EN 1730:2002 *Meble mieszkaniowe -- Stoły -- Metody badania wytrzymałości, trwałości i stateczności* obowiązującej w chwili opublikowania normy PN-EN 581-3:2009: *„Bezpośrednio przed badaniem wyrób należy przechowywać, co najmniej przez tydzień, w normalnych warunkach klimatycznych użytkowania mebli mieszkaniowych. Każde odstępstwo od tej procedury należy odnotować w sprawozdaniu z badań”*. Natomiast zgodnie z punktem 4.1 normy PN-EN 1730:2013-04 *Meble -- Stoły -- Metody badania stateczności, wytrzymałości i trwałości*, która została opublikowana 30 kwietnia 2013 r., zastąpiła normę PN-EN 1730:2002 i była aktualna w chwili wyprodukowania zakwestionowanych produktów (które zostały wytworzone w roku 2013, na potrzeby sezonu handlowego 2014) i jest aktualna obecnie: *“Jeśli producent nie określił inaczej, próbka do testu powinna być przechowywana w warunkach otoczenia pokojowego przynajmniej przez 24 h bezpośrednio przed testowaniem”* (*„Unless otherwise specified by manufacturer, the sample for test shall be stored in indoor ambient conditions for at least 24h immediately prior to testing”*). A zatem obie normy 1730 przewidywały możliwość przeprowadzenia badań laboratoryjnych bez uprzedniego zachowania okresu sezonowania, przy czym norma PN-EN 1730:2002 wymagała w takim przypadku odnotowania odstępstwa w sprawozdaniu z badań (jakkolwiek biegły nie zawarł takiej informacji w sprawozdaniu, została ona uzupełniona później), zaś norma PN-EN 1730:2013-04 przewidywała możliwość odstąpienia od 24-godzinnego okresu sezonowania, jeśli określił tak producent (prezes zarządu strony postępowania, będącej producentem stolika, był obecny w trakcie badania i miał świadomość, że produkt został dostarczony biegłemu kilka godzin przed rozpoczęciem badań i w żaden sposób nie zwracał się o przełożenie badań, w

związku z odstępieniem od 24-godzinnego sezonowania). A zatem, mając na względzie odwołanie do normy „EN 1730” zawarte w punkcie 4 normy PN-EN 581-3:2009 określającej metodę badawczą zastosowaną w trakcie badań laboratoryjnych oraz wyjaśnienia biegłego, a także fakt, że stosowanie norm bezpieczeństwa ma charakter pomocniczy, Prezes UOKiK uznał, że brak zachowania 24-godzinnego okresu sezonowania nie miał wpływu na wyniki badań laboratoryjnych próbki rozjemczej stolika i nie stanowi podstawy do ich zanegowania. Prezes UOKiK nie uznał również zasadności pozostałych zarzutów strony postępowania, odnoszących się do kwestii wyznaczenia punktu przyłożenia czy podłoża, oceniając jako wiarygodne wyjaśnienia biegłego w tym względzie. Strona postępowania była obecna podczas przeprowadzania dowodu z opinii biegłego, zatem nie znajduje uzasadnienia argument, iż nie wiadomo na jakim podłożu były przeprowadzane badania oraz w jaki sposób wyznaczono punkt przyłożenia ciężaru. Biorąc pod uwagę wiarygodne i spójne wyjaśnienia biegłego w tym zakresie oraz fakt, iż strona postępowania nie wskazała konkretnych zastrzeżeń oraz nieprawidłowości, Prezes UOKiK dał wiarę wyjaśnieniom biegłego złożonym w pismach z 18 maja 2018 r. oraz 2 sierpnia 2018 r.

Ponadto, pomimo kwestionowania oceny bezpieczeństwa dokonanej przez inspektorów Inspekcji Handlowej oraz wyników badań laboratoryjnych próbki rozjemczej, ostatecznie strona postępowania przyznała, że *„w pewnych szczególnych warunkach użytkowania stolika, może dojść do zdarzeń kwalifikowanych jako niebezpieczne”* (vide pismo strony postępowania z 19 września 2018 r.) – aczkolwiek zdaniem organu nadzoru, nie można uznać, aby opieranie się lub stawianie np. pełnych naczyń na brzegu stolika stanowiło „szczególne warunki użytkowania”.

Ponadto, organ nadzoru nie uznał argumentu strony postępowania, że stół turystyczny „AGAT” oznaczony kodem EAN: 5907795804842 został uznany za produkt bezpieczny w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji nr 43/2006 z dnia 23 marca 2006 r., gdyż przedmiotowa decyzja dotyczyła stołu turystycznego „AGAT” oznaczonego kodem EAN: 5907795804811, wyprodukowanego przez innego przedsiębiorcę. Ponadto nawet gdyby uznać, że jest to ten sam produkt, to nie ma przeszkód do dokonania odmiennej oceny bezpieczeństwa partii produktów wprowadzonych na rynek po siedmiu latach (i w okresie późniejszym), zwłaszcza mając na względzie zmiany, jakim uległy normy bezpieczeństwa dotyczące tego rodzaju produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że produkt ten nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie oświadczenia strony postępowania, Prezes UOKiK ustalił, że przedsiębiorca ten w latach 2013-2017 wprowadził na rynek 726 stolików. Ponieważ wyłączny dystrybutor nie posiadał już na stanie magazynowym egzemplarzy tego produktu i nie było możliwości wycofania ich od niego, w ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania poprzestała na opublikowaniu na swojej stronie internetowej komunikatu dla konsumentów, zawierającego ostrzeżenie o stwarzanych przez stół zagrożeniach, na dowód czego przekazała wydruk strony www. Strona postępowania proponowała sporządzenie poprawionej instrukcji użytkowania stolików, jednakże w związku z brakiem stolików na stanie magazynowym jej oraz wyłącznego dystrybutora, takie działanie stało się bezcelowe.

Mając na względzie powyższe organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany stół, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż stół nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca Oler sp. z o. o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał długotrwały charakter naruszenia, gdyż strona postępowania wprowadzała produkt na rynek od roku 2009 do roku 2017, tj. mniej więcej przez cały okres obowiązywania normy PN-EN 581-3:2009 (która została opublikowana 15 grudnia 2009 r. i wycofana 17 marca 2017 r.), której wymagań przedmiotowy produkt nie spełniał, a także znaczną ilość egzemplarzy produktu wprowadzonych na rynek. Na niekorzyść strony postępowania przemawia również fakt, że przez długi okres odmawiała podjęcia współpracy z organem nadzoru. Jakkolwiek strona postępowania miała prawo wstrzymać się z ewentualnym zniszczeniem stolików do czasu przeprowadzenia badań próbki rozjemczej i potwierdzenia, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, w piśmie z 4 sierpnia 2017 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 30 czerwca 2017 r., strona postępowania oświadczyła, że przed wydaniem decyzji w przedmiocie uznania produktu za niespełniający wymagań bezpieczeństwa, nie ma podstawy do przekazania dowodów potwierdzających choćby poinformowanie dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez produkty i konieczności wstrzymania ich sprzedaży (o co została poproszona już w piśmie z 30 czerwca 2017 r., a zawiadomienie dystrybutorów było konieczne w celu zapewnienia, że produkty nie będą wprowadzane na rynek po wszczęciu postępowania). Strona postępowania mogła bez żadnych trudności lub kosztów dokonać takiego zawiadomienia, gdyż jak wskazała na późniejszym etapie postępowania, wyłącznym dystrybutorem stolików był (...), będący jednocześnie

prezesem zarządu strony postępowania, a zatem komunikacja strony postępowania z wyłącznym dystrybutorem była znacznie łatwiejsza, niż w typowym przypadku, gdy producenci zakwestionowanych produktów muszą skontaktować się z licznymi dystrybutorami, w tym podmiotami, z którymi nie prowadzą stałej współpracy. W związku z powyższym, strona postępowania nie dołożyła starań mających na celu wstrzymanie sprzedaży stolików przez wyłącznego dystrybutora ani nie przedłożyła dowodów potwierdzających, że przedsiębiorca ten nie posiadał produktu na stanie magazynowym w chwili wszczęcia postępowania i bezpośrednio po nim. Strona postępowania nie przekazała oświadczenia wyłącznego dystrybutora o nieposiadaniu stolików na stanie magazynowym przez ponad rok od wszczęcia postępowania. Ponadto, strona postępowania nie podjęła efektywnej współpracy z organem nadzoru również w innych aspektach postępowania. Strona postępowania odmawiała w tym czasie podania informacji co do ilości stolików wprowadzonych na rynek, co uniemożliwiało Prezesowi UOKiK ocenę rozmiarów i zasięgu zagrożenia stwarzanego przez stolik. Ponadto, na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt, że wobec niej było już wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. mebli ogrodowych), a zatem powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (*vide* decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/5/2017 z 10 stycznia 2017 r.). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowania w zakresie ogólnego bezpieczeństwa mebli ogrodowych, strona postępowania powinna wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Ponadto, za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że stoliki wprowadzone przez stronę postępowania stwarzały poważne zagrożenie zwłaszcza dla dzieci i osób starszych, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania, z którego wynikało, że produkt był sprzedawany po cenach od 15 zł do 20 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru że średnia cena sprzedaży stolika wyniosła 17,5 zł i w konsekwencji uznał, że

osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 726 sztuk produktu w latach 2013-2017 wynosiła 12 705 zł, przy czym organ nadzoru nie ma możliwości ustalenia korzyści osiągniętych we wcześniejszych latach.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 2,5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” (...) 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 726 stolików w okresie od 2013 r. do 2017 r., zatem zasięg naruszenia był znaczny (a należy mieć na względzie, że strona postępowania wprowadzała produkt na rynek również w latach 2009-2012, przy czym dokładne dane dotyczące liczby sprzedanych sztuk są niedostępne), a konsumenci zostali narażeni na poważne zagrożenia stwarzane przez produkt. Ponadto, meble ogrodowe to produkty, które po zakupie są użytkowane przez konsumentów przez długi (przeważnie

kilkuletni) okres, w związku z czym użytkownicy mogą nadal być narażeni na zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty, a w konsekwencji naruszenie prawa ma charakter długotrwały. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła ostatecznie działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez stolik, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Oler spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą we Wrocławiu do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 123 zł (słownie: sto dwadzieścia trzy złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez (...). Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie faktury VAT nr BW/11/2018 z 7 lutego 2018 r. i faktury korygującej nr BW/K/1/2018 z 7 lutego 2018 r., wystawionych przez (...).

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, karę pieniężną oraz kwotę stanowiącą równowartość kosztów badań laboratoryjnych należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji,

zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 3 sentencji decyzji.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 lub 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
  - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak